

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XX; številka 458 datum 17. 4. 2016

Vsak človek ima – ali pa še bo imel – **zgodbo svojega poklica**. In kako čudovito je, da je prav vsaka taka zgodba unikatna in da smo si ljudje po okusih in interesih tako zelo različni! (...) Spominjam se, kako sem se sam odločal o svoji življenjski poti. Morda si kdo misli, da je duhovniški poklic človeku položen že v zibelko; da se mu takorekoč ni potrebno za to niti odločiti, ker je za to sam vedel že, odkar pomni. Ne rečem – morda je pri komu res tako, a pri meni ni bilo. Toda problem je bil v tem, da ni bilo preprosto ničesar. Če sem se v zgodnjih najstniških letih navduševal nad poklici, katerih namen je bil zaslužiti veliko denarja in živeti lagodno, se mi je to nenadoma začelo zdeti prazno. *Kaj ti namreč koristi premoženje, če pa do svojega dela ne čutiš veselja? A kako najti veselje do česarkoli?* Na katerikoli poklic sem pomislil, nisem ob nobenem začutil tistega pristnega veselja, ki bi ga verjetno moral oziroma sem ga želel začutiti. To me je navdajalo s silnim nelagodjem in bolečino. A nekega poletnega večera, ko sem se odpravljajl spat, se mi je brez kakega predhodnega razmišljanja utrnila misel v obliki vprašanja: **»Kaj pa če bi ti postal duhovnik?«** Prestrašil sem se, kot da bi mi kdo sredi noči nenadoma skočil na pot. Ta misel se je pojavila tako iznenada, tako nepričakovano, da je v meni povzročila globok nemir. Bal sem se, zato sem jo skušal odgnati proč. A ni hotela iti. Vedno znova se je vsak večer vračala in mi kradla dragocen spanec. Tako kot Samuel sem se tudi jaz spraševal, odkod prihaja in bil sem zmeden. Nisem vedel, kaj naj naredim. Dokler nisem podobno kot Samuel tudi sam povabil Boga, naj mi razjasni, kar mi želi povedati. **»Govori Gospod, kajti tvoj hlapec posluša,«** je dejal Samuel po nasvetu svojega učitelja Elija. In tako sem začel poslušati. To poslušanje se je dogajalo v obliki tehtanja: razlogi za in proti tej misli, da bi postal duhovnik. Bolj in bolj sem razmišljal, več razlogov je bilo za in manj proti. Začelo se je rojevati neko tiho veselje, polno notranjega miru. Življenje je s tem veseljem začelo dobivati nov smisel, ki ga prej ni in ni bilo. Moje odločanje se je končalo samo z dvema besedama: **»Da, Gospod.«** Potem sem lahko končno v miru zaspal. (...) Odgovoriti božjemu klicu ne pomeni samo biti duhovnik ali redovnica, kot si morda kdo misli. Tako kot bi bilo čudno, če bi bili vsi samo zdravniki, bi bilo verjetno še bolj čudno in celo nesmiselno, če bi bili vsi samo duhovniki. Odgovoriti božjemu klicu pomeni: biti tam, kjer to od tebe Bog pričakuje, ter svoje poslanstvo opravljati z

vsem srcem in veseljem. Toda **to svoje mesto je treba najprej najti**. Zelo težko pa bo, če ga bomo iskali sami, brez da bi prosili Boga za pomoč. (...) Ko torej tudi mi iščemo odgovore na svoja vsakdanja vprašanja, je temeljnega pomena ena stvar: **da naredimo vsak dan nekaj za domač odnos z Bogom. Da iščemo, kje stanuje**. Njegovo stanovanje danes lahko najdemo na več krajih: v molitvi, v očeh bližnjega, v svoji družini, v zakramentih, v sprehodu po parku, na kavici s prijateljem... Najdemo ga lahko skoraj kjerkoli. Važno pa je, da postajajo ta srečanja z njim nekaj zares dragocenega; nekaj, kar nam daje moč, da moremo tudi mi izzivom vsakega novega dne reči: **»Da, Gospod.«** *Jani Družovec*

Pon., 18. 4. Evzebij	Ob 19. uri za + Štefanijo Mihelič ter vse žive in + na Robnikovem <i>po maši srečanje članov ribniškega ŽPS-ta</i>
Tor., 19. 4. Leon IX.	Ob 19. uri za + Draga Goloba
Sre., 20. 4. Teotim (Teo)	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 21. 4. Anzelm	Ob 19. uri za + Antonijo in Franca Mraka
Pet., 22. 4. Hugo	Ob 9. uri v »Dom Hmelina« po namenu darovalca Ob 19. uri za + Miro Kresnik, roj. Zapečnik
Sob., 23. 4. Jurij	Ob 17. uri pri Mariji za + Anico Krautberger in vse + na Urnautovem Ob 18. uri SPOVED PRVOOBHAJANCEV Ob 19. uri za + Janeza in vse + Razbornikove
NABIRKA – CERKEV V UKRAJINI	Papež Frančišek je na nedeljo Božjega usmiljenja povabil Katoliško cerkev v Evropi k nabirki za Ukrajino, ki bo potekala v nedeljo, 24. aprila 2016. Vabi vse vernike, da se pridružijo tej pobudi z velikodušnim prispevkom. S tem dejanjem, pravi papež, želimo poleg dejavne ljubezni, ki lajša materialno trpljenje, izraziti bližino in solidarnost z vsemi trpečimi v Ukrajini. Papežev poziv za Ukrajino prihaja v času, ko se bolj malo govori o tamkajšnji krizi. A razmere tam ostajajo dramatične. Pomoč potrebuje 800.000 ljudi, ki so pod nadzorom ukrajinske vlade in vsaj 2.700.000 ljudi na območjih, ki niso pod nadzorom ukrajinske vlade. Zato vas prosim, da v nedeljo 24. aprila 2016 nabirko priporočite vernikom. Lep pozdrav, <i>p. Tadej Strehovec, generalni tajnik SŠK</i>
	Spoštovani gospodje župniki! Tudi v mariborski nadškofiji želimo prisluhniti osebni želji in naročilu papeža Frančiška, zato nabirko za nedeljo, 24. aprila 2016 priporočite vernikom in jo oddajte na blagajni Nadškofijskega ordinariata, da jo bomo prek Apostolske nunciature posredovali

	vodstvu Cerkve, kot želi sveti oče. Več glede namena nabirke glej v nadaljevanju. Vse vas pozdravljam v Gospodu. Bog vam povrne za vaš trud in to vaše pričevanje za solidarnost in edinost z vesoljno Cerkvijo. <i>msgr. Alojzij Cvikl DJ nadškof metropolit</i>
<p>Ned., 24. 4. 5. VELIKONOČNA NEDELJA</p> <p>Ob 8. uri za + Janeza, Frica, Ivana, Miko in Marijo ter vse + Grubelnikove</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Dušana Kovača</p> <p>Ob 11.30 za + Marka Urha</p>	<p><i>Ko danes Kristus v evangeliju pravi: »Otroci, novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj!« (Jn 13,34), hoče poudariti, da je temeljna in pravzaprav edina zapoved, ki nam jo daje, zapoved medsebojne ljubezni. Seveda Jezus ni samo govoril o ljubezni, ampak nam je dal zgled ljubezni, saj pravi: »Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!«. Kako Kristus ljubi, vidimo tudi iz začetnega stavka današnjega evangelija: »Ko je Juda šel iz dvorane zadnje večerje, je Jezus rekel.« Jezus je vedel, da ga gre Juda izdat, a je takoj po njegovem odhodu dal učencem zapoved ljubezni. Človeško bi bilo, da bi takrat učencem povedal nekaj krepkih: očital bi jim lahko, kako jih je posebej učil, kako so oni videli čudeže itd., a da sedaj eden odhaja, da ga gre izdat. Kristus pa takrat spregovori o potrebnosti ljubezni in da novo zapoved. V tem je ta zapoved nova? Tudi v tem, da Kristus naroča ljubezen do vseh ljudi, torej tudi do Juda. To ni samo po sebi umevno. V takratni kulturi je bilo drugače. Judje so ljubili samo Jude, ne pa poganov. Grki so ljubili samo svobodne sodržavljane, sužnjev pa ne. Jezus pa razširi ljubezen do vseh. Novost Jezusove zapovedi je tudi v naročilu, naj ljubimo prvi in brezpogojno. Najprej je pri zadnji večerji umil učencem noge in šele nato govoril o ljubezni. Najprej jim je pokazal, kako jih ljubi, šele nato jim je dal zapoved ljubezni. Pri Kristusu ni razkoraka med besedami in dejanji. Pri njem so besede in življenje eno.</i></p> <p>Jezus je prva govoreča pridiga ljubezni.</p> <p><i>Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</i></p>

ŠMARNICE ZA OTROKE IN ODRASLE 2016

Slovenski katehetski urad po pooblastilu Slovenske škofovske konference za leto 2016 skupaj s Celjsko Mohorjevo družbo pripravlja:

- šmarnice za otroke z naslovom **PATER, KI JE VIDEL JEZUSA** (o sv. p. Piju) avtorja mag. Aca Jeranta,
- šmarnice za odrasle z naslovom **LJUBIM TE, TEREZIJA** (o sv. Tereziji Deteta Jezusa) avtorja dr. Jožeta Urbanije.

V svetem letu usmiljenja, ki ga povezujemo z zakramentom spovedi, so v februarju v Rim prinesli posmrtno ostanke dveh velikih spovednikov: **sv. p. Leopolda Mandića in sv. p. Pija**. O slednjem je papež Frančišek dejal, da je bil »**služabnik usmiljenja**«. Zato je življenjepis o p. Piju z naslovom **Pater, ki je videl Jezusa** v letošnjem letu še

kako primerno šmarnično čtivo. Besedilo je prirejeno za otroke in vsebuje ključne dogodke iz dela in poslanstva p. Pija. Vsak dan prinaša nalogo. Avtor spodbuja duhovnike, da otrokom svetujejo, kako naj jo opravijo, molitev pa lahko skupaj zmolijo že pri šmarnicah. Kot gradivo za otroke pripravljamo nalepke za vsak dan, povezane z dogodki iz življenja p. Pija. Otroci jih bodo lepili na plakat s svetnikovo podobo.

Šmarnično branje za odrasle z naslovom **Ljubim te, Terezija** pa bo spregovorilo o **Tereziji Deteta Jezusa**, ki je danes ena najbolj priljubljenih svetnic: **mladostna, duhovita, izvirna, človek upanja, blizu vsem, ki ljubijo in želijo biti ljubljene, totalno zaljubljena v Jezusa**. Njemu se prepušča, da jo po ravni in kratki poti pripelje do svetosti. Iz svoje skromne samostanske celice objema vse ljudi in jim s povestjo svoje duše ter s svojim življenjem pričuje o brezmejnem Božjem usmiljenju. Goreče želi, da bi ljudje sprejeli Božjo neskončno ljubezen. **»O, moj Bog! Ali naj tvoja zavržena ljubezen odslej ostaja v Tvojem srcu?«** Človeško srce je nemirno, dokler ne sprejme **Ljubezni brez meja**. Slovenski katehetski urad

<p>Od 25. do 30. 4. 2016 sem »zdoma«!</p>	<p><i>Ta čas me bosta nadomeščala: dekan in nadžupnik g. Ernest Berložnik (tel.: 02/876 40 34 ali GSM 051/658 236) in g. Marko Drevenšek (tel.: 02/876 11 77 ali GSM 041/559 549)</i></p>
<p>Sob., 30. 4. Pij V.</p>	<p>Ob 17.30 (izjemoma) maševal bo g. Marko Drevenšek Za + starše Novak, brata in Katarino Blažič ter Anito Vezonik</p>
<p>NAMEN APOSTOLATA MOLITVE</p>	<p>Da bi radi obiskovali Marijina svetišča in se kot romarji srečevali z Bogom, z vero in občestvom.</p>
<p>Ned., 1. 5. 6. VELIKONOČNA NEDELJA JOŽEF DELAVEC</p> <p>Šmarnična pobožnost – šmarnice bodo: v župnijski cerkvi; na Janževskerm vrhu; pri Mariji in v Josipdolu</p>	<p><u>Jožef ... Tihi Jožef</u>, ki v celem Svetem pismu ne spregovori niti ene same besede. <u>Jožef</u>, ki govori samo s svojimi dejanji, ne z besedami. In ne samo z dejanji, tudi z delom. Takega zavetnika so si izbrali npr. kristjani iz Idrije. Delavca. <u>Nekoga</u>, ki jim je bil podoben. Menda zato, si predstavljam, da bi imeli <u>nekoga</u>, ki bi dajal zgled njihovemu delu. <u>Nekoga</u>, na katerega bi pogledali, ko bi se jim zdel delavnik pretežak in nesmiseln, <u>nekoga</u>, ki je znal delo imeti rad in ga uporabljati za lastno srečo. Navsezadnje gre za to pri delu. Ne samo za golo telesno preživetje. Tudi – in morda predvsem – za človekovo srečo. Za zavest izpolnjenosti, ki jo čuti ob tem, ko je koristen, ustvarjal. Za zadovoljstvo, ki ga preveva ob rezultatih truda. In še za marsikaj več, kar človeku prinaša delo, ki ga opravlja. Izkušnje, vztrajnost, potrpežljivost ... Ne vem, kakšen odnos do dela gojimo sami. <u>Večkrat nam je bolj v napor (in odpor) kot v veselje</u>. Izogibamo se ga. Do rezultatov bi radi s čim manjšim ali nikakršnim naporom. In to veliko ljudem dandanes uspeva. Zato je to mnogim (v veliki</p>

Ob 7.30

Za + mamo in očeta
ter vse
+ na Reflakovem

meri mladini) postalo ideal priti do cilja brez dela. In priti do službe, v kateri bo čim manj dela za čim več denarja. **A brez dela človek ni to, za kar je bil ustvarjen. Ni ustvarjalec.** Ne toči potu in ne prestaja napora, a tudi ne čuti, da je na tem svetu potreben. Človek tako izgublja svojo identiteto in smisel svojega obstoja. Druga skrajnost je, da delamo preveč.

Delamo, pa ne vemo, k čemu naj bi nas to delo sploh pripeljalo. Delamo, ker je pač treba delati. Ker drugače ne gre. A tega dela ne spremlja tišina, temveč nerganje. Nismo zadovoljni. Ker ne delamo z dušo, ampak z bolečino. Kje je prava pot? Kjer je Jožef, delavec. Tih Jožef, ki je Jezusa naučil tesarstva in molitve, ki ga je naučil napora in počitka, ki ga je naučil v ustavljanju med delom pomisliti, da je svoboden, da ga delo ne določa in da ga ne pogojuje, temveč da je delo izraz tega, kar je. Zgled Jožefa, tihega delavca, ki zna delati in ki se zna ustaviti. Da bi njegovo in naše delo – naš vsakdan – postalo pesem duše, vir veselja in mirnega zadovoljstva.

Maševal bo g. Anton Štekl, dhp v župniji Maribor - Tezno

Ob 9.30 na Sv. Antonu za + Jožefo Mravljak ter starše Antonijo in Ivana, brata Franca in sestro Romano

Ob 11.30 v Josipdolu LEPA NEDELJA na čast sv. Jožefu
Za žive in + člane PGD Ribnica - Josipdolu

Mesec maj nekateri imenujejo kar najlepši v letu, kar je povezano s prebujanjem narave, zmago življenja nad smrtjo zime. Mesec majnik je poleg septembra, tudi mesec porok se takrat poroči največ parov. Dnevi so toplejši in v gozdu zacvetijo šmarnice. **Maj** pa je tudi **Marijin mesec, saj je Nebeški kraljici ta mesec posebej posvečen.** Majniška marijanska pobožnost je nastala v povezavi s čaščenjem lesa križa v maju, s čimer so v nemških deželah nadomestili pogansko majsko drevo. **Med Slovenci se je majniška pobožnost začela v ljubljanskem semenišču leta 1851, leta 1855 pa je s knjigo Janeza Volčiča: „Šmarnice“ dobila tudi izvirno ime po cvetlici, ki takrat cvete in diši.** Slovenska cerkvena glasba je za šmarnice prispevala tudi posebne šmarnične pesmi na besedila, ki so nastajala in bila objavljena v verskih revijah; spomnimo se npr. pesmi **Spet kliče nas venčani maj ... Šmarnično branje** je vsako leto ubrano na neko temo, ki je tudi **v navezavi s Kraljico majnika.** V nakaterih župnijah ga berejo bralci, laiki, v nekaterih župnijah pa šmarnična razmišljanja na določeno temo pripravijo celo župljani sami, seveda v dogovoru z župnikom. Tudi to je dobrodošel prispevek pri pristnejšem doživljanju župnijskega življenja. **Šmarnice so praznik cele župnije. Zato je prav, da cerkev kot naš skupni župnijski dom, v teh dneh ne sameva.** *Jože Bartolj*

	<p style="text-align: center;"><u>Verouk 2. in 3. maja odpade!</u> Veroučenci in starši, vabljeni na praznik Gospodovega vnebohoda k daritvi, sveti maši! Prvoobhajanci, starši in krstni botri vabljeni k tridnevnicu – duhovni pripravi na prejem svetega obhajila!</p>
Pon., 2. 5. Atanazij	<p>Prošnji dan – ob 10.30 na Janževskem vrhu za + Izabelo in Jožefa Miklavca ter vse žive in + na Kralovem</p> <hr/> <p style="text-align: center;">Ob 18. uri v župnijski cerkvi šmarnice za otroke</p> <p>Ob 19. uri za + Alojzijo Ladinek</p>
Tor., 3. 5. FILIP IN JAKOB	<p>Prošnji dan – ob 10.30 pri »sv. Bolfenku« za vse + Marovtove</p> <hr/> <p style="text-align: center;">Ob 18. uri šmarnice za otroke</p> <p>Ob 19. uri za + Milana Jerta in starše</p>
Sre., 4. 5. Florijan	<p>Prošnji dan – ob 9.30 pri »sv. Lenartu« - rekolekcija srečanje duhovnikov radeljsko-vuzeniške dekanije za + Pavlo in Karla Jamnika, obl. ter hčerko Jožico</p> <hr/> <p style="text-align: center;">Ob 18. uri šmarnice za otroke</p> <p style="text-align: center;"><u>Začetek tridnevnicu – duhovne priprave na sveto obhajilo</u></p> <p>Ob 19. uri za + Milana Založnika</p>
Čet., 5. 5. GOSPODOV VNEBOHOD	<p>Evangelist Luka je tisti, ki med evangelisti daje Jezusovemu vnebohodu največji poudarek. Z njim sklene evangelij in začne Apostolska dela. Z drugo besedo, želi nam povedati, da se zaključuje »Jezusov čas« in začenja »čas Cerkve«. To kar nas preseneča je, da so se učenci z velikim veseljem vrnili s kraja Jezusovega vnebohoda. Tega niso doživeli, kot odhod, kar pomeni, da njegove bližine ne bodo nikoli več čutili. Obratno doživljali so resničnost besed: »kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi med njimi«. Spoznali so, da ostaja med nami po svoji Besedi, po Kruhu in Vinu, po ljubezni ... Z vnebohodom Jezus ni odšel, ampak se je za vedno nastanil med nami. Kakor on ni zapustil Očeta, ko je z učlovečenjem prišel med nas, tako se ni ločil od nas, ko se je vrnil k Očetu. Če je z učlovečenjem vzpostavil odnos med nebom in zemljo, tega odnosa z vnebohodom ne prekinja, ga razširja. Če so ga prej ljudje lahko srečevali v Palestini, je na poduhovljen način sedaj navzoč vsem ljudem vseh časov. Jezus dejansko izgine izpred oči učencev, toda zato, da bi bil navzoč na drugačen, bolj intimen način, ne več zunaj, ampak znotraj njih.</p> <p style="text-align: center;">Evangelist Luka tesno povezuje vnebohod in pričevanje. Učenci, in s tem tudi vsak kristjan, mora biti pred svetom priča Jezusovega vstajenja, priča Gospodove navzočnosti sredi</p>
<p>Ob 8. uri za + Anito Vezonek</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Brunčkove</p> <p>Ob 19. uri za + Marijo Mihelač ter Olgo in Ivana Grubelnika</p>	

med nami. Jezus svoje učence ne pošilja samo oznanjat evangelij ampak **»pojditе in bodite moje priče«**. To pomeni veliko več, kot samo oznanjevalci. **Biti priča pomeni živeti evangelij, prej z življenjem, kot besedo.** S tem, bodo pokazali, da je evangelij resničen, da je studenec miru, veselja, svobode ... Jezus nam hoče povedati, da njegova živeta beseda v resnici spreminja svet. Jezus torej vabi učence in tudi vse nas: **bodite moje priče, bodite moja živeta beseda.** Veliko govorimo o novi evangelizaciji, ki ne bo toliko v novem pastoralnem načrtu, novih metodah, besedah, ... temveč predvsem po kristjanih, ki dosledno živijo evangelij, brez prirejanja in kompromisov.

Ob 18. uri šmarnice za otroke

Pet., 6. 5.
Dominik Savio

Prvi petek - Ob 19. uri
za vse + Hudernikove - Baronove

Sob., 7. 5.
Gizela

Prva sobota - Ob 17. uri pri Mariji za + Igorja Hrastnika ter Marijo in Antona Vinška
Ob 19. uri za + Jožefa in Ivana Pušnika

Ned., 8. 5.
7.
**VELIKONOČNA
NEDELJA**

**Prva nedelja –
darovanje za
potrebe župnij**

Ob 8. uri
na Sv. Antonu
za + Marijo in
Ivana Strmčnika
ter Janka

Odlomek današnjega evangelija je vzet iz Jezusovega govora pri zadnji večerji. Ko je Jezus končal z naročili apostolom, je njegova molitev pohitela k tistim, ki bodo verovali njihovem oznanjevanju. **Vsi naj bi bili eno. Prepojeni naj bi bili s Sv. Duhom, ki je Bog, oziroma njegova ljubezen, ki prebiva v njih.** Bog me sprejema za svoj tempelj, želi prebivati v nas, da bi bili popolnoma eno z njim in s tem tudi med seboj. **Ta skrivnostna navzočnost v nas je seveda nevidna, za mnoge zato nesprejemljiva, ker sprejemajo samo tisto, kar je dostopno našim čutilom.** Podobni so babici, ki je opisana v knjigi Tonček in njegova pisma. 86-letna babica ni mogla verjeti, da je električni štedilnik zares štedilnik, ker ni imel niti dimnika, niti gorišča. Povedali so ji, da plošče ogreva električni tok, ki prihaja po žicah. Ko je otipala žico, je ugotovila, da je hladna. Kako naj hladna žica ogreje štedilnik? Vedela je, da toplo greje in mrzlo hladi. Ne nazadnje žica ni votla in zato ne more po njej teči električni tok. Prepričala se je šele takrat, ko je prišla za razbeljeno ploščo in se opekla. **Sv. Duh je kakor nekakšen »električni tok« v nas. Ne moreš ga videti, a je zelo močan. Pomaga nam, da smo trdni v veri. Daje nam, svoje darove. Nagiblje nas k dejanjem ljubezni.** Za velikega in nam dobro znanega Gandhija pravijo, da ni postal kristjan zato, ker so ga kristjani razočarali. Gandhi je sprejemal evangelij in z velikim

**Ob 10. uri
SLOVESNOST
PRVEGA
SVETEGA
OBHAJILA**

Bogu in Devici
Mariji na čast
za dušni in telesni
blagor
prvoobhajancev
ter
za + Daniela Frica

spoštovanjen govoril o Jezusu. Toliko plemenitega in evangeljskega je bilo v njem! Kristjan pa ni postal. Kot razlog naj bi dejal: **»Kristjani v Evropi ste kot kamen v vodi; le-ta je krog in krog moker, znotraj pa je čisto suh. Tako je z vami. Že 2000 let je Evropa potopljena v krščanstvo, zunaj so povsod vidni znaki krščanstva, znotraj, v notranjščini pa ga ni mogoče zaslediti.«** Po Gandijevem mnenju je potrebno poudarjati, da je ljubezen v dejanju in ne v besedi, kajti ljubezen je v središču Kristusovega nauka. **Čim bolj bomo potopljeni v Boga, v njegovo ljubezen, toliko več bo tudi edinosti med nami.** V nasprotnem primeru pa smo podobni električnemu štedilniku brez električnega toka. Jezus je pri zadnji večerji molil za tiste, ki bodo verovali njegovi besedi, da bi bili vsi eno. Darovi Sv. Duha so: modrost, razumnost, sposobnost dobro svetovati, moč, znanje, pobožnost in strah božji. Niti enega teh darov ni mogoče videti, toda zaradi njih postajamo drugačni ljudje.

NEDELJA DRUŽINE ... 7. maj 1952 – začetek izhajanja tednika družina ...

8. maj – nedelja sredstev družbenega obveščanja ... 15. maj – mednarodni dan družin
Trije datumi, ki nas navajajo temu, da bomo **v nedeljo, 8. maja, po vsej Sloveniji praznovali dan tednika Družina.** Želimo vas povabiti k spremljanju dogajanja v Cerkvi na Slovenskem in po svetu, želimo vas povabiti k boljši obveščenosti, ki je temelj povezanosti v občestvo. Živimo v prelomnih časih, tudi na vrednostnem področju. Lestvica vrednot pada oz. si jo mnogi želijo spremeniti – naj spomnimo samo na zadnji referendum o družini. Na referendumu je zmagal zdrav razum, za kar imamo zaslugo tudi vsi katoliški mediji, ki smo neutrudno pisali in govorili o pomenu in vrednosti družine, staršev, otrok. Prav tu se je pokazala nepogrešljiva vloga katoliških medijev in stari rek: **»Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo si!«** To je danes, ko smo obkroženi z vsakovrstnimi mediji, zlasti pa v slovenskih razmerah, ki jih zaznamuje izrazito pomanjkljiva medijska pluralnost, še toliko bolj pomembno. Prav je, da **katoliške družine spremljajo, poslušajo in berejo katoliške medije, saj le tako lahko dobijo verodostojne informacije o veri in Cerkvi.** Zato bomo **v nedeljo, 8. maja, ki je tudi nedelja verskega tiska, praznovali nedeljo osrednjega verskega tednika Družine.** Želimo si, da bi po vseh župnijah ob koncu maše opozorili na pomen katoliških medijev in branje verskega tiska. **Družina je tednik vseh vernih Slovencev, v vseh šestih škofijah, v zamejstvu in po svetu.** *Uredništvo Družine*

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju

Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredy Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>